

BULTENO

DE ESPERANTISTAJ KLUBOJ EN PRAGO KAJ BRNO

4 - 1998 Periodický zpravodaj esperantských klubů v Praze a Brně

Družební setkání esperantistů v České Třebové se koná 26.9.1998. Sraz před nádražím v 10 hod., společný odchod do Dělnického domu (kino Svět). Na programu je esperantská výstava **Svět bez tlumočnicků**, která probíhá ve výstavní síni Dělnického domu ve dnech 13.9.-25.9.1998 denně od 9-12 a 13-17 hod, oběd v kavárně ESPERANTO, kulturní program s tombolou v Kulturním klubu.

Jubilejní 10. vinný seminář pořádá sekce mládeže Českého esperantského svazu v atraktivním prostředí koňské farmy v Lechovicích u Znojma (1.-4.10.1998). Účastníky očekávají přednášky o víně s praktickými ochutnávkami, návštěvy vinic a klepů v Mikulově a prohlídka historické části Znojma. Setkání se zúčastní i výbor svazu s pracovním zasedáním.

11. kulturní festival v Ústí nad Labem se koná bohužel ve stejnou dobu, opět jako připomínka významných českých překladatelů do esperanta Jiřího Kořínka a JUDr. Tomáše Pumpra s bohatým přednáškovým a kulturním literárně-hudebním programem.

75. výročí esperantského klubu v Přerově oslavíme v sobotu 24. října 1998 v restauraci SOKOLOVNA. Po přednášce o historii esp. hnutí v Přerově bude jeho zakladatelům odhalena pamětní deska. Klub utrpěl velké ztráty při loňských záplavách, kdy byla zničena celá jeho knihovna. Letos po prázdninách získal novou klubovnu na Žerotínově náměstí 4, v prvním patře (zasklené dveře mezi prodejnu Baťa a Oční optikou). Klubovou vývěsní skříňku naleznete u pekařství Tiefenbach.

VIZITU URBON PŘEROV je název nové pohlednice, kterou o svém městě vydal přerovský klub. Na čtyřech snímcích najdete Muzeum J. A. Komenského se zámeckou věží, Horní náměstí, sochu J. A. Komenského od sochaře Igora Kitzbergera v korvínském domě a městský park Michalov.

13. ekumenický kongres esperantistů katolíků a protestantů se konal v Nantes (25.7.-1.8.1998) jako krok esperantistů k náboženské toleranci. Byl zároveň 51. kongresem IKUE (katolíci) a 47. kongresem KELI (protestanti). Další, 14. ekumenický kongres se uskuteční v polské Gliwici 7-14 srpna 1999, ihned po 84. světovém kongresu esperantistů v Berlíně.

Program klubu esperantistů v Brně na závěr roku:

- 4. 11. Mgr. Z. Hršel: Kiel indiki literojn? (ekz. en telefono)
- 11.11. M. Lorková: Multkolora aŭtuno
- 18.11. M. Malovec: Apliko de Esperanto en scienco kaj tekniko
informoj pri KAEST en Prago
- 25.11. Mgr. M. Picková: Lingva seminario en Skokovy
- 2.12. Doc. Ing. J. Werner: Pioniroj de Esperanto en Moravio
- 9.12. Mgr. M. Picková: Revuo de revuoj
- 16.12. M. Lorková: Antaŭkristnaskaj pensoj

PERDITA PILKO

Sur la korto de familio Kvapil estis vigla vivo. Tie kuniris infanoj el la tuta vilaĝo. Estis ja kaŭzo pro tio. Knabino Olga ricevis al sia naskiĝdato belan ruĝan pilkon. Ĉiuj infanoj estis ravitaj pri tio, kiel ĝi estis bela. Eĉ unu el ili havis tian belan pilkon. Ili tuj interkonsentiĝis, ke ili iros posttagmeze en proksiman arbareton kaj ludos tie kun la pilko. Do nun ili estis tie. Estis ĉiuj, neniu mankis. Knabo Jirka, kiu ekestris, diris: Do, nun ni iru!“ Malgranda karavano post tiu ordono ekpaŝis. Ili atingis la arbareton, trovis belan lokon kaj komencis ludi. Mi ne scias, ĉu vi konas la ludon, kiun ili estis ludantaj: Do la infanoj estis dividitaj en du grupoj. Unu grupo kaŝas la pilkon kaj la alia estas trovanta ĝin poste. Ĉio okazis bone. Rido kaj bruoj estis en la arbareto abunde, sed subite ĉio iel ĉesis. La infanoj kaŝis la pilkon tiel perfekte, ke ili nun ne povis trovi ĝin. Ĉiuj plenakorde serĉis, sed vane. Olga ploris, la infanoj multe ĉagrenis, do ili fakte strebis trovi la pilkon, sed malsukcese. Ili serĉis longdaŭre ĝis la vespero, sed sen rezulto. Malgajaj ili iris hejmen kaj interdecidis, ke ili tuj matene revenos kaj serĉos la pilkon. Tiel ili disiris.

Nur la pilketo fartis dume bone en la arbaro. Desur mola musko ĝi deruliĝis sub piceeton, kie al ĝi multe plaĉis. Scivole ĝi ĉirkaŭrigardis, ĝi ekvidis familieton de boletoj kaj supre en la branĉoj de la piceeto, sub kiu ĝi kaŝis sin, ĝi rigardis en la ridantan vizaĝon. Jen estis koboldo de la malgranda picea arbo. Sed koboldoj plimultiĝis. Ili estis allogitaj pro la rido de sia frateto, do ili venis por vidi kaŭzon de ties gajeco. Kiam ili ekvidis la pilkon, ili tre miris. La plej aĝa el koboldoj diris: Sciu pilketo, mi ne kaŝus min tiel al infanoj. Jes, nun al vi plaĉas tie, sed kiam pluvos aŭ komencos neĝi, vi nebone fartus sen dometo. Mi konsilas al vi bone: Ruliĝu eksteren, por ke infanoj trovu vin. Ili certe venos serĉi vin ankoraŭ. Kaj vi sekvigis doloron al Olinjo, kiu estas tiel bonkondata knabineto. Ŝi neniam surtretos malgrandan arbeton, eĉ ne pied-elpuŝas bovisteojn.“

La pilketo bontrovis, ke la koboldo nepre pravas. Ĝi dankis kaj ruliĝis tuj sur la vojo, por ke nur infanoj trovu ĝin. Sed ĝi ne bezonas tiom rapidi. Ankoraŭ dum la tuta nokto ĝi estis atendonta la infanojn ĝis la mateno.

Matene la infanoj diskuris sur la vojo en la arbaro kaj serĉis refoje. Jen Marinjo ekkriis: Tie vi situas!“ Kaj ŝi suprenlevis super sia kapo belan ruĝan pilkon. Ĉiuj infanoj tuj kunvenis kaj ĝojis tre, ke ili estas trovintaj la pilkon.

Kun la pilko la infanoj ankoraŭ ofte estis ludantaj, sed neniam plu ludon de kaŝado.

PIEDBATITAJ AMANITOJ

Knabo Borek iris en arbaron por kolekti fungojn. Li ĉiam ellitiĝis frumatene, estis ankoraŭ duonlumo kaj ekmarŝis.

Se mi trovos multajn fungojn, mi neniam plu piedbatos amanitojn. Fakte ne! Tion li promesis en sia menso.

En la arbaro li nepre bonŝancis.

Dum unu horo estis lia korbeto plena de belaj kaj prosperaj fungoj kaj el liaj poŝoj eliĝis pluraj raspitaj boletoj. Borek povis vere esti kontenta. Li iris hejmen kaj fajfetis iomete.

Ĉe la rando de arbaro li ekvidis aron da ruĝaj amanitoj. Tuj li forgesis sian decidon kaj piedbatis ĉiujn amanitojn. Poste li celis hejmen.

Sed la koboldoj estis pro lia agado tre malkontentaj. Kaj kiel ne, tia memama knabo neniigas en malgranda momento tiom da beleco. Ja eĉ se amanitoj ne estas manĝeblaj, ili tamen estas tiom belaj, ke estas peko ilin neniigi.

Tial la koboldoj decidis, ke ili lin punos, kiam Borek ree venos en la arbaron. Ili ne nur lasos lin kolekti eĉ ne unu fungon, sed ili ankoraŭ prezentos al li instruon. Pri tio estis zorganta

koboldo Mjeĥuro:

Borek ne longe lasis atendi sin. Li estis allogita pro sia sukceso kaj iris tial en la arbaron jam dum la sekva tago. Li prenis por kolektado eĉ korbetojn kaj antaŭĝojis tre, ke li ilin tutplenigos. Sed li pasis en la arbaro dum la tuta antaŭtagmezo, tamen li trovis nek fungon. Ĉagrenite li revenis hejmen. Jen proksime al tiuj hieraŭaj disbatitaj amanitoj li ekvidis aron da boletoj. Do li ekĝojis. Li jam estis prenonta el la poŝo tranĉilon por ilin elŝiri kaj purigi, kiam jen ekstaris antaŭ li koboldo Mjeĥuro, kaj diris severvoĉe:

Nepre ne tuŝu ilin! Bone rememoru, kion vi estis hieraŭ promesinta al vi dumvoje en la arbaron. Rigardu nur antaŭ vi, kiel vi kondukis. Tiajn homojn, kia vi estas, kiuj intence neniigas nian laboron, tiajn ni ne ŝatas vidi en la arbaro. Hodiaŭ vi revenu hejmen kaj se vi ne intencas plibonigi vin, ne venu plu en arbaron, ĉar ni vin nepre multe punos. Vi rememoros tion poste dum la tuta vivo. Pripensu nur, kiel plaĉus al vi, se vi estus kulturinta belajn rozojn kaj pretere irus knabo, kiu ilin rompegus kaj tretneniigus nur tial, ĉar ili havas dornojn.“

La koboldo malaperis, restis nur Borek kaj hontis el profundego de sia animo pro sia konduto.

Rakontas Jitka Zvěřinová
Esperantigis Josef Chvosta

Kiel mi multimilionuliĝos

Fine mi ĝisvivis tempon, ke simile kiel en socialismo mi ne bezonas observi la idiotajn kapitalismajn reklamajn prezentatajn ĉe iu ajn demokrata televid-programo, ĉar mia amiko, elektronik-fakulo, sukcesis konstrui aparaton, kiu eliminis reklamojn el la ekrano kaj substituis ilin per anonco: La difekto ne estas en via televid-aparato, kiun akompanas netaj melodioj de Laŭretaj sonoriloj. Kiam reklamo finiĝis, aŭtomate resaltas la programo je ekrano. La aparato posedas ankoraŭ pluan avantaĝon: La agrabla virinvoĉo informas observanton, kiel longe la reklamo daŭros kaj tiel, iu ajn observanto povas forsalti“ en intiman ĉambreton akcepti cigaredon. La fabrikado de la aparatoj altiĝas kaj baldaŭ ni kapablos satigi ne nur regionan merkaton, sed ankaŭ merkaton tutŝtatan kaj ekspedi la aparatojn en najbarajn landojn kaj kune kun mia amiko iĝi multimilionuloj.

Antonín Bombionka

ROZO

kiam ekstere la vintro blanka, malvarma regas, la rozo kaŭriĝinta sub varma kovraĵo revas pri floroj, ĉu ĝi al ili donis sufiĉe da beleco kaj preparas la novajn por tempoj someraj. Denove ekstere regas granda pentristo - la Frosto. Ĝi emas rozojn meze de la vintro vekaj kaj sur la vitro ilin per siaj fingroj revivigi, kiam la verdajn rozojn la vintro al ni ne donas.

Admiru la belecon de floriĝinta rozo kiel ĝin la ombro kaj sereno-brilo bildigas, aŭskultu tremantan voĉon kaj vi - iom haltigis la tempon. Sian rideton havas la rozo ne nur por si mem kaj la diafragmon de via vido ĝi petas. . . ĉar ĝi je vi ekridetis - kun emo vin freŝigi kiel guto de la roso.

Ekĝemis la rozo en kristala vazo, ke la pentrita sur la bildo apude ĉiam la sama kiel burĝono restas. Sed vi estas viva - odoranta. Ĉarma kasteleto estas malgranda rozo, eĉ kiam ĝi delikata estas - ĝi multon kapablas: dankon esprimas, ĝojigas, kiam la koro doloras, pli multe ol la vortoj, diras ĝia aromo. Miloj da rozoj per spiro aroma kaŝas spurojn de teruroj kaj larmoj, kiujn trapenetris pafoj kaj fumo, kiam la printempo venka la stratojn surverŝis.

Ĉe ni rajtas flori la rozoj ĉie, per ĉiu fenestro brilas la bonfarto, niaj riveretoj montaraj pro

sango estis ruĝetaj, ĝis kiam la libereco naskiĝis. Kiam vi ekaŭdos, kion la rozo al la alia kantas, tuj ridinda estas ĉio, kio alifoje kolerigas, kaj la dornojn viajn per la siaj la rozo gilotinas, la koleron estingas kiel soifon la pokalo de vino.

Volis la vento sovaĝa la rozajn rompi, la okulojn malbonajn ĝi havis, zonon el nebulo ĉirkaŭ koksojn, sed pro la beleco de la rozo ĝi fariĝis venteto kaj en ĝia arbusto ĝi ekdormis silente. Eble la bela rozo malkaŝos al la luno, kiu apud ĝi en la filikon ekfalas, kiam ĝi estis per arĝenta brilo de la floro tiom ŝanĝiĝinta, ĉu estis ĝi per pafaĵo aŭ per l' amo vundita.

De nekonata aŭtoro (tr. J.Cíchová)

Ĉlenům Klubu esperantistů v Brně zasíláme složenku, kterou můžete uhradit své členství v Českém esperantském svazu a Klubu esperantistů v Brně na rok 1999 současně. Podle jednotlivých kategorií se na rok 1999 platí následovně:

Kategorie A - 250 Kč

- výdělečně činí (dostávají svazový orgán Starto)

Kategorie B - 140 Kč

- studenti, důchodci, nezaměstnaní (dostávají Starto)

Kategorie D - 80 Kč

- rodinní příslušníci (nedostávají Starto - týká se těch, kde už jeden člen rodiny Starto dostává za plné členství, nebo těch, kteří Starto nechtějí, ale přejí si podpořit svaz i klub)

Zároveň prosíme, abyste upozornili své známé na zahájení kurzu esperanta v říjnu:

Klub esperantistů v Brně zahajuje střední kurzy mezinárodního jazyka

ESPERANTO

základy esperanta v 11. lekcích

Kurzovné 300 Kč, důchodci a studenti 150 Kč

V klubovně městské části Brno-střed Starobrněnská 15

každou středu v 19.30 hod od 7. října 1998

* V klubové knihovně (cca 3000 titulů) si členové mohou půjčovat esperantskou literaturu i řadu esperantských časopisů ze světa, některé publikace jsou k prodeji

* Zájemce o esperanto dále upozorňujeme na rozsáhlé informace o mezinárodním jazyce na Internetu (www.kuk.cz/cea, www.clavis.cz/starto, www.esperanto.net/veb/ a mnohé další)

* V knihkupectvích lze v současné době zakoupit *Esperantsko-český slovník* (Kraft-Malovec, 1995) a *Česko-esperantský slovník* (Kraft, 1998) a učebnici *Esperantem za tři měsíce* (Chrdle-Chrdlová, 1995)

INFORMACE A PŘIHLÁŠKY:

jednak na místě při zahájení kurzu nebo na adrese:

Klub esperantistů, poštovní přihrádka 154, 657 54 Brno 2

e-mail: starto@clavis.cz

www.clavis.cz/starto